

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13168

A MAYSE MIT A BALYE

Kadia Molodowsky

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

קאדיע מאָלאָדאָווסקי

מעשה לעך

№ 2

א מעשה מיט אַ באַליע.

אַ מאַנטל

פֿון אַ טונקעלן געוואַנטל.

אַן אַרעסטאַנט
אַן אַרעסטאַנט

ארויסגעגעבן דורך דער ייִדישער שול-אָרגאַניזאַציע אין פּוילן

1931

וואַרשע

א-י-ע-ג-ל-ז

א מעשה מיט א פאליע

א מעשה מיט א באליע

אין א ליכטיקן פאג, אין א גליקלעכער שעה,
די זון איז געשלעפן אויף טישן און בעטן,
האט כאנטשיע געקויפט א דיוושע, ברויט קענטן.

קענט היינט און קענט מארגן —
ווי לענג ס'זאל נישט וויערן,
ווייל דער טייג זאלן נישט וויערן.

האט כאנטשיע געזאגט אט אזוי:
אז די דיוושע איז קאליע,
וועט עס זיין פאר א באליע.

גיבט ניט וואונדער אויף וואונדער
אז קינדערשע קליידער און העמדער טיט שמין און טיט
פלעקן
ווערט די באליע אליין, און א פייעלע זיין, און א האנט צו
פארשטעקן.

ווי אזוי?

ס'גייט א העמדל זיך דריי מאל א דריי, ווי א רייף.
ווערט א באליע זייף.
לינקס א ראד,
רעכטס א ראד —
שוין פון באד.

קומען שכנות פון קעלערס, פון בוידים, פון מיטלסטע
שטאקן:
כאנטשיי-לעב, כהאב קינדערלעך זיבן, רק וואש און
צוואג,

אנמליי טור די באליע אויף היינטיקן טאג.

אין די באליע געגאנגען, אזוי ווי א בשורה:
פון קעלער ארויף, אויף אן אויבערשטן שטאק,
פון דארטן אין הייף, אין א פינפטערן ראג.

דערנאך:

אויף א בוידים, אין א שטוב אן א טור,
און ארויף, ווי א וואסערעק, אויף טרעפלעך פיר.

דערנאך:

אין א שטוב מיט א הרוכע א בלויע,
פון דארט צו א שכנישע גוייע.

האַט די מעשה געדויערט
אַזוי ברייט, אַזוי לאַנג,
ביז די באַליע עליין האַט געוואַסט שוין דעם גאַנג.

האַט די באַליע געוואַנט
און גענומען עליין
פון דירה צו דירה זיך קויקלען און גיין.

מאַכט די באַליע און זאַגט
פייגע-ביילע אין די מאַנסבילשע קאַמפּאַשן,
מז מען צו איר זונטיק קומען וואַשן.

זוויל זי האַט קליינע קינדערלעך,
מז אַפּטער וואַשן זיינדלעך.

און מאַנסטיק וואַשט מען העמדלעך אין אויבער-שטיבל.
און דינסטיק, האַט נישט קיין פאַראַיבל,
וואַשט מען מייסקעלעך.

און וואַשן לייבעלעך און זאַקן
קויקלט זיך די באַליע מיטוואַך מיט גערויש און מיט
געחילך
צו שרה-זלאַטען, וואַס האַנדלט מיט ציגן-מילך.

דענערשטיק איז א געשפאר,
קויקלט זיך די באליע, ווערט צוויימאל אזוי ברייט,
וואשט העמדעלעך פאר קינד און קייט.

פרייטיק גייען קינדער און קלארן וועג,
פרייטיק ווערט די באליע זייער פרום,
און וואשט זיך גאר עליין ארום.

א באַנמל פון אַ טונקעלן געוואַנמל

א מאַנטל

פֿון אַ טונקעלן געוואַנטל

ביי אַ שניידער, אין קאַסאַרע,
פול מיט קינדער, קיין עין־הרע,
קינדער פיצעלעך, ווי מאַן,
שטייט אַ וויגל אויבן־אָן.

איצטער הויבט זיך אָן די מעשה,
נישט פֿון ציגעלעך קיין ווייסע
נאַר אַ מעשה פֿון אַ מאַנטל
פֿון אַ טונקעלן געוואַנטל.

האַט מען אויפגענייט אַ מאַנטל
פֿון אַ טונקעלן געוואַנטל
פֿאַרן עלטסטן בחור שמואל,
ער זאַל קענען גיין אין שול.

גייט אים שמואליק יארן דריי,
איז דער מאנטל שפאנגל-ניי.
גייט אים שמואליק נאך א יאר,
איז דער מאנטל שענער גאר.

איינמאל שמואליק מוזט אים אן,
איז דער מאנטל קורץ אין סטאן.

ווערט א טומל אין קאמערע:
— נא דיר גאר א נייע צרה,
שמואליק מוזט דעם מאנטל אן,
איז דער מאנטל קורץ אין סטאן.

נא, איז מילא —
מוזט שוין אן דעם מאנטל ביילע.

גייט אים ביילע יארן דריי,
איז דער מאנטל שפאנגל-ניי.
גייט אים ביילע נאך א יאר,
איז דער מאנטל שענער גאר.

איינמאל ביילע מוזט א שפיי,
פלאצט אין מאנטל נעמלעך דריי.

ווערט א טומל אין קאמאדע:
— נא דיר גאר א נייע צרה!
טאמער ביילע טוט א שפיי,
פלאצט אין מאנטל נעמלעך דריי?

וואס-זשע קען דא זיין דער מער?
גייט אין מאנטל יאמל-בער.

גייט ער אין אים יארן דריי
אין דער מאנטל שפאגל-זיי.
גייט ער אין אים נאך א יאר
אין דער מאנטל שענקער גאר.

איינמאל פאלט ער אויף די טרעפלעך
און א סוף צו אלע קנעפלעך.

ווערט א טומל אין קאמאדע:
— נא דיר גאר א נייע צרה!
גייט און פאלן אויף די טרעפלעך
און פארלירן אלע קנעפלעך?

און עס פסקנט דאס געזינדל:
— זאל שוין גיין און מאנטל הינדל.

גייט אים הינדל יאָרן דריי,
איז דער מאַנטל שפּאַגל-ניי.
גייט זי אין אים נאָך אַ יאָר,
פעלט דעם מאַנטל נישט קיין האַר.

איינמאל ווערט אַ גרויסער טומל,
אלע שטייען אין אַ רומל,
הינדל בליפעט אויפן בעט —
מ'אַנגעוואָרן אַ מאַנקעט.

שרייען אלע, אלע אלע:
— דאָס-איז-דאָס אַ מויד אַ כלה!
ליגט און בליפעט אויפן בעט!
ווי פּאַרלירט מען אַ מאַנקעט?

האַט שוין אַנגעטאָן דעם מאַנטל
איצט דער יינגסטער כּהור פּאַנטל.

— פּאַנטל, פּאַנטל, ציי איז דאָס אַ כּהורען!
חברט זיך מיט הינט און קעין,
יאָגט זיך נאָך נאָך יעדער וואַגן,
שלאָגט זיך, ווערט אליין געשלאָגן,
מיאָקעט, פּייפט, און שרייט, און בילט,
און די מאַמע לאַכט און שילט.

האט שוין אנגעטאן דעם מאנטל
איצט אט דער-א תכשיט פאנטל.

האט ער באלד דעם ערשטן מאג
אפגעפליקט א גאנצן ראג
און אויפמארגן אינדערפרי
אויסגעהאקט א לאך אין קני.
און דעם זעלבן מאג פארנאכט
אן א קאלנער אים געבראכט,
מיט צוויי לעבער גרויס ווי אויגן
אין די בידע עלנבויען.

ווערט א טיבל, א געשרי:
— אך אין אה, און ווינד און ווי!
זוז מאנטל, זוז מאנטל
פאלט אריין צום תכשיט פאנטל.

איינמאל פאנטל איז נישט פויל,
קומט צו לויפן נאקעט, הויל,
שרייען אלע פארשמאל,
אלע אלע אין איין קיל:

— תכשיט, שייגען, פלעדערמייז,
וואו דער מאנטל, זאג נאר-אויס?

ענטפערט זיי דער וואוילער יונג
מיט אזוי'ס שארפע צונג :

— ב'האב פון אים דעם דעכטן לעזן
אפגעשניקט דער שווארצער קאפ.
אין דערנאך דעם לינקן לעזן
אפגעשניקט דער ווייסער קאפ.
אין די דעשטע, לאך אויף לאך,
ש'אקומען די צווייבער נאך.

דערט א טיבל א געשרי :
— אד און אד און יינט און יינט!
אוי טאמבל אוי טאמבל
פאלט אריין צום תשייט טאמבל.

Printed in Poland

K. Mołodowska — M a s e l e c h

Copyright by
Zjednoczenie Szkół Żydowskich w Polsce
Druk. G. Piment, W-wa, Siemkowska 4

אויסשליסלעכער פארקויף:

צענטראלער ביכער לאגער „קולטור-ליגע“ ווארשע. לעשנאָ 40